

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach w sprawie z wniosku K. G. i D. G. z udziałem (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w L. o ustanowienie służebności przesyłu:

1. ustanowił na nieruchomości stanowiącej własność K. i D. małżonków G., położonej w J. gmina P. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer (...), objętej księgą wieczystą (...), na rzecz każdorazowego właściciela urządzenia przesyłowego – linii energetycznej średniego napięcia zlokalizowanej na opisanej wyżej działce, służebność przesyłu polegającą na utrzymywaniu linii energetycznej, prawie do jej konserwacji i napraw, w pasie uwidocznionym na mapie uprawnionego geodety B. L..rob.280- (...), o szerokości 7,8 metra i długości 22,3 metra, o łącznej powierzchni 174 m. kw.,

2. zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawców solidarnie tytułem wynagrodzenia kwotę 8.682,06 złote płatną w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd oparł na ustaleniach, że K. i D. małżonkowie Gratka są właścicielami nieruchomości położonej w J. o powierzchni 1132 m. kw., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer (...), objętej księgą wieczystą LD I (...). Działka wnioskodawców ma kształt prostokąta o wymiarach 16,17 m x 70 m, jest ona ogrodzona, ma dostęp do podstawowych mediów. Na nieruchomości znajduje się budynek mieszkalny, zbudowany na podstawie decyzji z dnia 13 czerwca 2005 roku. Nad gruntami wnioskodawców na długości 23 metry w poprzek działki przebiega napowietrzna linia energetyczna o napięciu 15kV.

Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy P., zatwierdzonym Uchwałą Rady Gminy numer (...) z dnia 28 kwietnia 2004 roku grunty nieruchomości oznaczono symbolem: (...), MN, U i przeznaczono pod zabudowę: zagrodową, mieszkaniową jednorodzinną i usługi. W § 16 plan ustala następujące warunki w zakresie elektroenergetyki: maksymalna szerokość strefy bezpieczeństwa dla tras przebiegu napowietrznych linii energetycznych dla linii 15 kV do 12 metrów, w strefie planu ustala:

a) Zakaz lokalizacji budynków przeznaczonych na pobyt stały ludzi i innych

funkcji chronionych,

b) Możliwość lokalizacji innych obiektów po uzyskaniu opinii Zakładu

Energetycznego.

Wartość jednorazowego wynagrodzenia za obciążenie gruntu wnioskodawców służebnością przesyłu wynosi 13.357,02 zł przy przyjęciu pasa służebności w oparciu o plan zagospodarowania przestrzennego - 12 metrów, powierzchnia korzystania wynosi 276 m. kw., zaś przy przyjęciu pasa służebności wynoszącego 7,8 metra jednorazowe wynagrodzenie za ustanowienie służebności wynosi 8.682,06 zł.

Ustalając wysokość należnego wynagrodzenia przyjmując należy współczynnik 0,5, gdyż z gruntu korzystają po połowie właściciele nieruchomości i właściciele urządzenia przesyłowego. Wartość 1 m. kw. gruntu wynosi 93,99 zł.

Ustalając wartość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu nie dokonuje się ustalenia zmniejszenia wartości nieruchomości, gdyż w momencie nabycia gruntu przez wnioskodawców urządzenia przesyłowe były już położone, tak więc nie można mówić iż nastąpiło pogorszenie stanu nieruchomości.

Przy przyjęciu strefy odległości od linii 7,8 metra granica przebiegu strefy służebności przebiega pół metra od budynku gospodarczego wnioskodawców i dwa metry od narożnika budynku mieszkalnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów oraz opinii biegłych z zakresu szacunku nieruchomości i opinii biegłego geodety. Opinie te uznane zostały przez Sąd za wiarygodne, sporządzone zostały w sposób fachowy, rzetelny i nie budzą wątpliwości.

Nieprzydatną dla niniejszego postępowania okazała się opinia biegłego z zakresu elektroenergetyki, biegły sporządzając opinię odniósł się nie do obszaru oddziaływania posadowionej linii energetycznej, co mogłoby być przydatne przy ustaleniu szerokości pasa służebności, lecz odwołał się do przepisów planu zagospodarowania przestrzennego i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 maja 1972 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy stosowaniu urządzeń wytwarzających pola elektromagnetyczne w zakresie mikrofalowym.

W rozważaniach prawnych, Sąd Rejonowy stwierdził, że podstawą materialnoprawną roszczenia powódki jest art. 305 §1 k.c., zgodnie z którym nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy (który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa z art. 49 §1 k.c.) prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może w oznaczonym zakresie korzystać z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

W myśl art. 305 §2 k.c., jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu - a jest ona konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń, o których mowa z art. 49 §1 k.c. - właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Podmiotem, na którego rzecz może być ustanowiona służebność przesyłu, jest wyłącznie przedsiębiorca, a więc osoba fizyczna, osoba prawna i podmiot o którym stanowi art. 33 §1 k.c., prowadzący we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową

Przedmiotem działalności takiego przedsiębiorcy powinna być działalność związana z wykorzystaniem urządzeń przesyłowych. Ustanowienie służebności przesyłu jest możliwe tylko na rzecz takiego przedsiębiorcy, który jest właścicielem urządzeń, służących do doprowadzania lub odprowadzania: płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz innych podobnych urządzeń, lub który zamierza wybudować takie urządzenia (art. 49 §1 k.c.). Oznacza to, że służebność przesyłu może mieć zastosowanie zarówno do takich stanów faktycznych, gdy urządzenia przesyłowe już istnieją, jak również - gdy przedsiębiorca urządzenia te zamierza dopiero wybudować w przyszłości. Podmiotem, który może ustanowić służebność przesyłu, jest natomiast właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości, na której urządzenia przesyłowe są lub mają być posadowione.

Jeżeli do ustanowienia służebności przesyłu dochodzi w trybie sądowym, jest ona ustanawiana za wynagrodzeniem.

W przedmiotowej sprawie (...) S.A. - w zakresie praw i obowiązków związanych z dostawą energii elektrycznej - jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 43 §1 k.c. oraz właścicielem urządzeń sieci infrastruktury technicznej posadowionych na nieruchomości wnioskodawców. Okoliczności te nie były sporne między stronami. Podobnie jak fakt posadowienia urządzeń przesyłowych na gruncie wnioskodawców.

Służebność przesyłu obejmuje swoim zakresem nie tylko pas gruntu zajęty bezpośrednio przez czy pod urządzenia przesyłowe, ale też niezbędny pas komunikacyjny, umożliwiający dostęp do tych urządzeń. Tylko bowiem tak określony zakres służebności daje możliwość prawidłowego korzystania z urządzeń przesyłowych, co jest treścią służebności przesyłu. Treścią służebności przesyłu jest bowiem korzystanie przez przedsiębiorcę w oznaczonym zakresie - z cudzej nieruchomości (nieruchomości obciążonej). W zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych.

W praktyce oznacza to możliwość wejścia przez przedsiębiorcę, któremu przysługuje służebność, na cudzy grunt obciążony służebnością w celu usunięcia awarii, przeprowadzenia konserwacji czy modernizacji urządzeń przesyłowych.

W konsekwencji, co wynika z art. 305 §1 k.c., służebność przesyłu jest służebnością czynną, a więc taką która polega na tym, iż przedsiębiorca jest uprawniony do korzystania w oznaczonym zakresie z nieruchomości innego właściciela (tzw. nieruchomości obciążonej). Właściciel nieruchomości obciążonej ma zatem obowiązek znoszenia pewnych działań właściciela nieruchomości władnącej (w niniejszej sprawie - przedsiębiorcy, właściciela urządzenia przesyłowego).

Przesłanką uwzględnienia wniosku o ustanowienie służebności przesyłu jest wykazanie, że służebność ta jest konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń przesyłowych. Jak wynika ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, strony niniejszego postępowania nie wyraziły woli umownego ustanowienia służebności przesyłu, dlatego też wnioskodawcy skorzystali z roszczenia przewidzianego w art. 305 §2 k.c. Określając pas służebności Sąd ustalił jego szerokość w oparciu o Polską Normę PN- (...) -1, mając na uwadze, iż na nieruchomości wnioskodawców nie są posadowione urządzenia energetyczne, linia napięcia 15 kV przebiega nad nieruchomością, tak więc pas o szerokości 8,7 m od osi umożliwi uczestnikowi korzystanie z służebności. Dokumentacje techniczno-..., instrukcje obsługi i eksploatacji oraz normy PN-EN, a także rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 marca 2013 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach energetycznych (Dz.U. póź. 492) obligują właściciela linii energetycznej do wykonywania prac eksploatacyjnych (§2 pkt 3) w zakresie ich obsługi, konserwacji, remontów, kontrolno-pomiarowym oraz dokonywania napraw w przypadku awarii. Zgodnie z § 55 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 roku (Dz.U. z 2003 r., Nr 47 póź. 401) w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, podczas wykonywania robót budowlanych, dopuszcza się sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów bądź maszyn i urządzeń bezpośrednio pod napowietrznymi liniami energetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów, nie mniejszej niż 5 metrów dla linii o napięciu znamionowym powyżej 1 kV lecz nieprzekraczającym 15 kV.

Stwierdzić też należy, iż wnioskodawcy wzniesli w odległości 2 metry od ustalonej strefy o szerokości 7,8 m. budynek mieszkalny - mimo iż aktualny plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje strefę ochronną do 12 metrów, tak więc w ocenie Sądu ustalenie pasa służebności o szerokości 12 metrów sprzeczne byłoby z zasadami współżycia społecznego — wnioskodawcy z jednej strony żądają ustalenia strefy o szerokości 12 metrów, przyjmując iż oddziaływanie urządzeń energetycznych ma taki zasięg, a z drugiej strony w obrębie strefy o szerokości 12 metrów budują dom mieszkalny.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy ustanowił na nieruchomości stanowiącej własność K. i D. małżonków G., położonej w J. gmina P. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer (...), objętej księgą wieczystą LD I (...), na rzecz każdorazowego właściciela urządzenia przesyłowego - linii energetycznej średniego napięcia zlokalizowanej na opisanej wyżej działce, służebności przesyłu polegającej na utrzymywaniu linii energetycznej, prawie do jej konserwacji i napraw, w pasie uwidocznionym na mapie uprawnionego geodety B. L. rób.280- (...), o szerokości 7,8 metra i długości 22,3 metra, o łącznej powierzchni 174 m. kw. i zasądził na rzecz wnioskodawców od uczestnika wynagrodzenie za ustanowienie służebności w kwocie 8682,06 zł płatne w terminie 2 tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności.

Apelację od powyższego postanowienia wnieśli wnioskodawcy, zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie:

- §16 pkt 8a uchwały Rady Gminy nr (...) z dnia 28 kwietnia 2004r. poprzez jego niezastosowanie i nie uwzględnienie strefy służebności przesyłu na obszarze równym 12m, który to obszar wprost wskazany jest przepisami prawa miejscowego;

- art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego w postaci opinii biegłego L. K. z dnia 22 maja 2014r., która to opinia wskazuje na obszar służebności przesyłu jako 12m, zgodnie z §16 pkt 8a uchwałą Rady Gminy nr (...) z dnia 28 kwietnia 2004r., poprzez nie uwzględnienie wniosków wynikających z w/w opinii i ustanowienie strefy służebności przesyłu na zbyt wąskim obszarze.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wnieśli o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez ustanowienie służebności przesyłu w pasie technicznym o szerokości 12m i długości 22,3 m, z wyłączeniem obszaru zajętego przez budynek posadowiony w strefie służebności i w tym celu:

- przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego geodety na okoliczność naniesienia na mapę strefy służebności przesyłu;
- przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania nieru chomości na okoliczność wyceny prawa służebności przesyłu,

oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji oraz zasądzenie od Uczestnika na rzecz Wnioskodawcy kosztów postępowania w I i II w tym kosztów zastępstwa procesowego według stawek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako częściowo zasadna skutkowałą zmianą zaskarżonego postanowienia, a w pozostałym zakresie jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Dotyczy ona dwóch kwestii, mianowicie zakresu ustanowionej służebności przesyłu oraz wysokości należnego z tego tytułu wynagrodzenia. Zdaniem apelujących, strefa służebności przesyłu powinna być ustanowiona na obszarze równym 12 m, co wynika wprost z przepisów prawa miejscowego. Stanowisko to potwierdza również opinia biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki L. K., błędnie uznana przez Sąd Rejonowy za nieprzydatną dla rozstrzygnięcia sprawy. W tym zakresie, Sąd Rejonowy niewłaściwie zatem ocenił materiał dowodowy sprawy, czym naruszył art. 233 k.p.c. oraz 16 pkt 8a uchwały Rady Gminy nr (...) z dnia 28 kwietnia 2004r.

W istocie z opinii rzeczonoego biegłego wynika, że szerokość pasa służebności przesyłu wynosząca 7,8 m jest niedopuszczalna. Biegły w sposób jasny i rzetelny wytłumaczył i uzasadnił dlaczego nie może zostać zaakceptowana wskazana przez uczestnika szerokość pasa wyliczona w oparciu o Polską Normę PN- (...) -1. Przy tak przyjętej szerokości pasa służebności przesyłu wnioskodawcy mogą w odległości 3,9 m od osi linii napowietrznej a w odległości 2,1 m od skrajnego przewodu linii posadzić szpaler drzew, których gałęzie mogą wrastać w przewody linii napowietrznej 15kV.

Sąd Okręgowy podkreśla, że pas służebności musi uwzględniać wszelkie zdarzenia faktyczne, które mogą nastąpić w przyszłości, nawet w bardzo odległej, w tym potrzebę remontów, modernizacji i konserwacji sieci, jak i ewentualną zabudowę działki. Pas służebności przesyłu to obszar ujemnego oddziaływania na zakres prawa własności do nieruchomości urządzeń, czyli ograniczenie w korzystaniu z tego pasa. Zgodnie z § 16 pkt 8a uchwały Rady Gminy P. nr (...) z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, maksymalna szerokość strefy bezpieczeństwa dla tras przebiegu napowietrznych linii elektroenergetycznych 15 kV ustalona została na 12 metrów. Nie można przy tym przyjąć, jak to zrobił Sąd Rejonowy, że ustalenie pasa służebności o szerokości 12 metrów sprzeczne byłoby z zasadami współżycia społecznego, gdyż wnioskodawcy wzniesli w odległości 2 metrów od ustalonej strefy o szerokości 7,8m budynek mieszkalny. Skoro z zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika jednoznacznie, iż strefa oddziaływania linii elektroenergetycznej 15kV wynosi 12m, to taka strefa winna być ustanowiona jako strefa służebności przesyłu. Powoływane zaś przez uczestnika postanowienie Sądu Najwyższego z 29 maja 2015r. sygn. akt V CSK 468/14 dotyczy innego zagadnienia niż szerokość pasa służebności przesyłu i wpływu planu zagospodarowania przestrzennego na tę szerokość. Uczestnik całkowicie pomija opinię biegłego elektryka, który kategorycznie się wypowiedział, że służebność pasa przesyłu winna wynosić 13,6 m na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych. Ponadto biegły podkreślił, że skoro miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uzgodniony z wszystkimi gestorami w tym również z uczestnikiem przewiduje szerokość pasa ochronnego 12 m to taką należy przyjąć szerokość pasa służebności przesyłu i jest to szerokość absolutnie minimalna.

Natomiast okoliczność, że w strefie tej znajduje się budynek mieszkalny, ma tylko takie znaczenie, że budynki te należy wyłączyć z powierzchni służebności. Przebieg spornej linii determinuje wprawdzie korzystanie z tych budynków, możliwość ich modernizacji, przebudowy, jednak faktem jest, że znajdują się już na gruncie i w ich dotychczasowej postaci i kształcie są jednak wykorzystywane przez wnioskodawcę. Mając na uwadze powierzchnię tych budynków, należy pomniejszyć o nią podstawę wyliczeń wynagrodzenia.

W świetle powyższych uwag, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego geodety, który wyliczył powierzchnię służebności przesyłu w pasie szerokości 12 metrów na długości 22,3 metrów z wyłączeniem obszaru zajętego przez budynki posadowione w strefie służebności jako obszar 265 m² i wskazał jej przebieg na mapie do celów prawnych zaewidencjonowanej w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym prowadzonym przez Starostę (...) za numerem P. (...)2015.2580 z dnia 16 września 2015r.

W dalszej kolejności, Sąd Okręgowy uwzględnił częściowo stanowisko apelujących w odniesieniu do wysokości należnego wynagrodzenia. W ocenie Sądu odwoławczego wynagrodzenie zasądzone w zaskarżonym postanowieniu nie uwzględniało wszystkich istotnych okoliczności sprawy, które na etapie postępowania apelacyjnego wymagały dodatkowego, bardziej szczegółowego ustalenia.

Zgodnie z art. 305² k.c. wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu ma być odpowiednie, a przy braku ustawowych kryteriów jego ustalania, decyzja należy do sądu. Wynagrodzenie takie ma uwzględniać wszelkie okoliczności, związane zakresem, charakterem i trwałością obciążenia, wynikającego ze służebności dla właściciela gruntu, nadto z uciążliwością tego obciążenia i wpływem na sposób korzystania z nieruchomości przez jej właściciela. Wynagrodzenie ma być zatem zapłatą za wszelkie niedogodności związane z usytuowaniem na działce konkretnych urządzeń przesyłowych, a równocześnie winno być ekwiwalentem korzyści, jakich obciążony właściciel zostaje pozbawiony na skutek służebności oraz ewentualnie rekompensatą uszczerbku właściciela, wynikającego ze zmniejszenia wartości nieruchomości na skutek posadowienia urządzeń i ustanowienia służebności przesyłu. Jako podstawę określenia wartości wynagrodzenia za służebność przesyłu Sąd Okręgowy posłużył się opinią biegłej z zakresu szacunku nieruchomości J. G., która jest jasna, czytelna i uwzględnia wszystkie aspekty związane z charakterem zajętego gruntu na służebności przesyłu, zakresem obciążenia i wpływem na sposób korzystania z nieruchomości przez jej właściciela. Ustalone przez biegłą wynagrodzenie nie zawiera w sobie składowej w postaci odszkodowania za szkodę tzw. lokalizacyjną, nie zawiera również składowej stanowiącej rekompensatę za szkodę powstałą na skutek posadowienia urządzenia, bowiem obecny właściciel nabył działkę od poprzedników prawnych już obciążoną istniejącą nad nieruchomością linią energetyczną sN i nie wykazał nabycia z tego tytułu wierzytelności. Określone przez biegłą wynagrodzenie zawiera składową stanowiącą współkorzystanie z nieruchomości przez przedsiębiorcę i jej właściciela, określoną metodą pośrednią jako iloczyn powierzchni pasa służebności przesyłu, wartości określonego dla danej nieruchomości współczynnika współkorzystania z tego pasa przez przedsiębiorcę przesyłowego i właściciela oraz wartości jednostkowej podobnego gruntu z uwzględnieniem obniżenia wartości tego gruntu z tytułu istniejącej w dniu nabycia infrastruktury w postaci linii energetycznej sN. Zasadnie biegła do określenia współczynnika współkorzystania ze służebności przesyłu wyodrębniła dwa rodzaje powierzchni o różnym stopniu współkorzystania przez przedsiębiorcę, bowiem w różnym zakresie służebność przesyłu ingeruje w prawo własności. Należy podnieść, że największa ingerencja następuje w pasie, gdzie są rozwieszone przewody napowietrzne linii średniego napięcia, bowiem zachodzą wyłączenia w zagospodarowaniu tego terenu i znaczne utrudnienia w korzystaniu z niego (np. niemożność zabudowy, wykonywania określonych prac), a mniejsza ingerencja następuje w pozostałym pasie służebności, gdzie występują tylko utrudnienia dla właściciela (np. niemożność sadzenia wysokich drzew). Biegła w swojej opinii w sposób przekonujący przedstawiła metodologię obliczenia tego współczynnika współkorzystania, który dla całego pasa służebności uśredniła i wyliczyła na poziomie 0,54. Tak obliczona wielkość współczynnika odzwierciedla współkorzystanie z pasa służebności zarówno przez właściciela jaki i przedsiębiorstwo przesyłowe. Ponadto biegła wzięła pod uwagę, że istniejąca infrastruktura wpływa na obniżenie użyteczności jedynie na części nieruchomości stanowiącej pas służebności przesyłu. Nieruchomość w pozostałej części nie traci charakteru budowlanego.

Ponadto przy ustalaniu wysokości jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności bieglą wzięła pod uwagę wartość rynkową nieruchomości, którą określono jako przedmiot prawa własności z rynku lokalnego, stosując podejście porównawcze, metodę korygowania ceny średniej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, wartość prawa służebności przesyłu o przebiegu opisanym na mapie do celów prawnych, sporządzonej przez biegłego geodetę Z. D. zostało ustalone przez biegłą z zakresu szacunku nieruchomości J. G. na kwotę 11.882 zł. Należy podnieść, że w niniejszej sprawie nie zachodzi możliwość zasądzenia wynagrodzenia z uwzględnieniem wynagrodzenia za korzystanie z drogi dojazdowej w kwocie łącznej 12.579 zł., o co wnosili wnioskodawcy na etapie postępowania apelacyjnego, bowiem wniosek o ustanowienie służebności przesyłu ściśle określał na czym konkretnie miałyby polegać czynności, które - w wykonaniu służebności - mógłby podejmować na obciążonej nieruchomości uprawniony przedsiębiorca przesyłowy. Wniosek o ustanowienie służebności przesyłu w swoim zakresie nie zawierał, jako określenia treści służebności przesyłu, iż ma ona polegać również na korzystaniu z drogi dojazdowej o szerokości 4 m biegnącej po nieruchomości wnioskodawców. Skoro taki wniosek nie został zgłoszony przed Sądem I instancji to w efekcie na etapie postępowania apelacyjnego doszłoby do rozszerzenia żądania objętego wnioskiem, co jest niedopuszczalne w świetle art. 383 k.p.c.

Stąd, Sąd Okręgowy zasądził wynagrodzenie należne wnioskodawcom za ustanowioną służebność przesyłu bez uwzględnienia drogi dojazdowej w kwocie 11.882 zł. Z tych też względów dalej idący wniosek o zasądzenie wynagrodzenia podlegał oddaleniu jako nieuzasadniony. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 §1 k.c.

W wyniku przedstawionych rozważań Sąd Okręgowy, w uwzględnieniu po części apelacji wnioskodawców, zmienił odpowiednio zaskarżone postanowienie na podstawie art.386§1 k.p.c. w zw. z art.13 § 2 k.p.c. Apelacja dalej idąca podlegała oddaleniu jako pozbawiona uzasadnionych podstaw (art.385 k.p.c. w zw. z art.13§2 k.p.c.).

O nieuiszczonych kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398) Sąd Okręgowy nakazał pobrać od uczestnika postępowania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu kwotę 1.516 złotych tytułem kosztów sądowych.

O kosztach w punkcie IV postanowienia orzeczono w oparciu o art. 520 § 2 k.p.c. W okolicznościach niniejszej sprawy zachodzą podstawy do przyjęcia, że interesy apelujących były sprzeczne z interesami uczestnika postępowania, zarzuty apelujących okazały się uzasadnione, a więc istniały dostatecznie usprawiedliwione przyczyny dla oparcia rozstrzygnięcia na wyjątku przewidzianym w art. 520 § 2 k.p.c. i obciążenia po połowie stron kosztami postępowania apelacyjnego. Przyjęcie przez Sąd takiej proporcji podziału kosztów było uzasadnione okolicznością, iż pomimo sprzeczności interesów sprawa o ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem reguluje pomiędzy stronami wzajemne stosunki na przyszłość. Dlatego też zdaniem Sądu Okręgowego koszty postępowania strony powinny ponieść po połowie.

Na koszty poniesione przez wnioskodawców w postępowaniu apelacyjnym złożyła się kwota 2.160 zł, w tym 40 zł opłaty od apelacji, 120 zł wynagrodzenia pełnomocnika oraz 2.000 zł zaliczki na wynagrodzenia biegłych. Koszty postępowania apelacyjnego wyniosły łącznie 3.799,08 zł (w tym 3.519,08 zł koszty opinii biegłych oraz 40 zł opłaty od apelacji oraz po 120 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocników stron). Skoro tak, to wnioskodawcom jako wygrywającym należy się zwrot kwoty 260,46 zł tytułem różnicy między kosztami poniesionymi faktycznie, a połową kosztów postępowania (2.160 zł – 1.899,54 zł).